

Ҳайз кўрган аёлни қучоқлаш мумкинми? | Ҳадис дарслари (248-дарс)

19:00 / 20.09.2023 5003

أَهْنَعُ هَلَلًا يَضْرَبُ شَيْئًا نَع
أَنَا لَسْتُ غَاثُكَ تُتَلَقُ
هَيْلَعُ هَلَلًا يَلْصُقُ بِنَلَاو
أَنَا لِكَرِيحٍ وَأَنَا نَمَلٌ سَو

رَزَّتْ أَفْ يَنْرُمُ أَيَّ نَاكَ وَ، بُنْجُ
ضِيَّاحِ أَنْ أَوْ يَنْرُشِ أَبِيَّ فِ
وَهُوَ يَلِيَّ هَسْ أَرْجُحِي نَاكَ وَ
أَنْ أَوْ هَلْ سَعَّ أَفْ فِكْتِ عُمُ
هَسْ مَخْلُأْ هَاوَرُ. ضِيَّاحِ

Оиша розияллоҳу анҳодан ривоят қилинади:

«Мен Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам билан бирга бир идишдан икковимиз ҳам жунуб ҳолимизда ғусл қилар эдик. У зот менга амр этар эдилар, мен изор тутар эдим ва мени қучоқлар эдилар. Ўшанда мен ҳайз кўрган ҳолимда бўлар эдим. Эътикоф ўтирганларида бошларини чиқарар эдилар, мен ҳайзли ҳолимда уни ювиб қўяр эдим».

Бешовлари ривоят қилганлар.

Бу ҳадиси шарифдан қуйидаги фойдаларни оламиз:

1. Жунуб бўлган эр-хотиннинг бир идишдан ғусл қилишлари жоизлиги.
2. Ҳайз кўрган аёлнинг эри уни изор устидан қучоқлаши мумкинлиги.
3. Масжидда эътикоф ўтирган одам бошини масжиддан чиқариб турса, ҳайз кўрган хотини уни ювиб қўйиши жоизлиги.

Кўриниб турибдики, ҳайз кўрган аёлдан жирканиш, уни четлатиш маънолари Исломда йўқ.

أَهْنَعُ هَلَلًا يَضَرَّةَ نَوْمِي مَنَعُ
هَلَلًا لُؤْسَرَنَّا كُتَلَّاقِ
مَلَّسَ وَهَيْلَعُ هَلَلًا يَلَّصِ
رَأْيَالًا قَوْفُ هَاءِ سِنِّ رِشِّ أَبِي
عَثَّالُ ثَلَا هَاوَرُ ضِيْحُ نَهْوُ

Маймуна розияллоху анҳодан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоху алайҳи васаллам ўз аёлларини ҳайзли пайтларида изор устидан қучоқлар эдилар».

Учалалари ривоят қилганлар.

Ҳайз кўрган аёлни қучоқлаш учун у аёл изор тутган бўлиши шартлиги аввалги ҳадисда ҳам айтилган эди, бу ҳадисда ҳам айтилмоқда.

لُؤْسَرَنَّا كُتَلَّاقِ أَهْنَعُ
هَيْلَعُ هَلَلًا يَلَّصِ
أَوَّيْعَمُ عَجَطُضِي مَلَّسَ وَ
بُؤْثُ هَنْيَبُ وَيَنْيَبُ وَضِيْحُ
يِيَّاسِنُّ لَأَوِّ نَاخِي شَلَا هَاوَرُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам мен билан бирга ётар эдилар. Мен ҳайзли бўлсам, орамизда кийим бўлар эди».

Икки Шайх ва Насайй ривоят қилганлар.

Бу ҳадисда ҳам олдинги ҳадисларда зикр қилинган маъно таъкидланмоқда. Ҳайз кўрган аёлни кийим устидан қучоқлашни шарт қилишнинг ҳикмати ҳаром қилинган нарсанинг олдини олиш, ҳайзли аёлга жинсий яқинлик қилишдан тийилишдир.

هُلِّلَا يَضْرُءُ شَيْءٌ اَعْتَلَّ اَقْو
هُلِّلَا لَوْ سَرَوَا نَا تُنْكَ : اَهُنَّ ع
مَلَّ سَوِ هَيْلَعُ هَلِّلَا يَلَّ ص
رِحْ اَوْلَا رَاعُ شَلَا ي فُ تِي بَن
نِ اِفُ ثِم اَطُ ضِي اَح اَن اُو
لَسَ غُ عِي شِي ي نِمُ هَب اَصَا
يَلَّ صُ مُ ثُ هُدَعِي مَلُ هَن اَكَم
دُوَادُ وُبَا هَاوَرِ هِي ف
يِي اَسْنَلَاو

Оиша розияллоҳу анҳо айтадилар:

«Мен ва Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам иккимиз бир (ички) кийимда тунар эдик. Ҳолбуки, мен ҳайзли бўлиб, қон оқиб турган бўлар эди. Агар мендан у зотга бирор нарса тегса, ўша жойни ювар эдилар. Бошқа жойга ўтмас эдилар. Сўнгра ўша кийим ила намоз ўқир эдилар.»

Абу Довуд ва Насайлар ривоят қилганлар.

Бу ҳадисдан оладиган фойдалар очиқ кўриниб турибди:

1. Ҳайз кўрган аёл билан кечаси бирга ётиш мумкинлиги.
2. Ҳайз кўрган аёл билан бир ички кийимда ётиш мумкинлиги.
3. Ҳайз қони теккан кийимнинг қон теккан жойини ювиб ташлаб, унда намоз ўқиш мумкинлиги.

لُؤْسَرِ يَلَلِاقُ: تَلِاقُ أَهْنَعَو
هَيْلَعُ هَلَلِاقُ يَلَصِ هَلَلِاقُ
نَمَ هَزْمُخُ لِي نِي لَوَانِ مَلَسَو
يِنِاقُ: تَلِاقُ فِ رِجَسَمَلِاقُ
كَتَضِيحُ نِي: تَلِاقُ فِ ضِيحِاقُ
هَتَلَوَانِ فِ كَدِي فِ تَسِيَلِاقُ
يِرَاقُ بَلِاقُ لِي هَزْمُخُ لِي هَوَرِاقُ

Яна ўша кишидан ривоят қилинади:

«Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васаллам менга:

«Масжиддан «хумра»ни олиб юбор», дедилар.

«Ҳайзлиман», дедим. У зот:

«Ҳайзинг қўлингда эмас», дедилар.

Бас, олиб бердим».

Бешовларидан фақат Бухорий ривоят қилмаган.

«Хумра» – бу хурмонинг баргидан қилинган кичик жойнамоз.

Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам Оиша онамиздан масжиддаги кичик жойнамозни олиб беришни сўраганлар. Оиша онамиз ҳайзли эканликларини эслатиб, узр айтганлар. Шунда Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васаллам у кишига:

«Ҳайзинг қўлингда эмас», деганлар.

Яъни бу, олиб берсанг бўлаверади, деганлари эди. Шундан сўнг Оиша онамиз жойнамозни олиб бердилар.

Кўриниб турибдики, Оиша онамиз масжидга кирмаганлар. Фақат масжидга қўлларини узатиб, жойнамозни олиб берганлар. Буни Расулуллоҳ соллаллоҳу алайҳи васалламнинг олиб юбор, дейишларидан ҳам тушунсак бўлади. Айниқса, «ҳайзинг қўлингда эмас» деганлари мазкур маънога очиқ-ойдин далолат қилиб турибди. Бу, сенинг ўзинг ҳайзлисан ва масжидга кира олмайсан, аммо қўлинг ҳайзли эмас, уни масжидга киргизсанг бўлаверади, деганларидир. Маълумки, Оиша онамизнинг ҳужралари Пайғамбаримиз соллаллоҳу алайҳи васалламнинг масжидларига ёпишган эди. Шундан остона ёки туйнукка яқин турган жойнамозни қўлни узатиб олиш мумкин бўлган.

Бу ҳадисдан ҳайзли аёл қўлини масжид ичига узатиб, бирор нарсани олиши мумкинлигини билиб оламиз.

«Ҳадис ва ҳаёт» китобининг 4-жузи асосида тайёрланди.

Ушбу китоб Ўзбекистон Республикаси Дин ишлари бўйича қўмитанинг 2022 йил 18 февралдаги 03-07/1102-рақамли хулосаси асосида чоп этилган.

